

Waar was de man met de hoed op 18 november?

Tja, gewoon op weg. Als vanouds. Helemaal geweldig was het. Al een tijdje terug was er iets in de krant te lezen over een vlooiemarkt in VENRAY. Tja, da's inkoppen natuurlijk; een rommeltje voor de man met de hoed. Kaartje hebben we, dus via de ijzeren sporen naar dat lage Limburg is geen opstakel. Da's inkoppen. Zo is het gegaan op die zondag 18 November 2018. Geen enkel bezwaar; een rommeltje in Venray is immanent. 600 kramen, toegang EU 4,- OK, da's stief, maar 600 kramen voor die euro's geeft een leuke zondag.

Zo is het gegaan. De man met de hoed had het ontbijt met koffie allang op orde en nog geen sprake verder waren we al op weg naar de trein. Het perron naar VENLO; de trein; maar dat zit tegenwoordig anders;

Vanuit Tilburg is het tegenwoordig anders treinen; Venlo gaat via Eindhoven en moet via overstappen; het achterland wordt door de Nederlandsche Spoorwegen steeds achtelijker gemaakt. Venray = 2x overstappen en dan ook nog naar een andere aanbieder: ARRIVA: een goeie club overigens. Maar wat jammer: je komt aan op station VENLO op uur: -:29 (bijvoorbeeld 10:29) maar de trein naar Venray vertrekt op uur -:29 op een ander perron. Dan is dat dus even een half uur wachten. Blijkbaar vinden de NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN en ARRIVA het niet handig om dit EVEN een paar minuten op elkaar aan te sluiten: - reizigertje pesten ... zo noem ik dat maar-. Een trein kan best even die 2 minuten overstap maken – de totale rit is immers meer dan 3 uur: ook dat andere perron nemen: moet geen probleem zijn: die rails liggen er al een hele lange tijd volgens mij: gewoon een kwestie van plannen: SORRIE reizigertje pesten. De NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN hebben helemaal geen belang bij goede service verlening: de NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN doen er alles aan om de reiziger “ graag “ te houden. MAW: de reiziger moet een geluksgevoel hebben: als de treinen “gelukkig” op tijd rijden: dat viel weer mee: ZOIETS. En dat allemaal voor dat hele dure kaartje wat gewoon weet terug in de schatkist valt (NS- reizigers = gewoon de NDL. Overheid) Opdweilen van centen noemen ze dat. Maar goed: die 18 november. Hoe zat het daar nou mee.

De NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN bieden hun excuus aan voor de transporten ... lang, lang, geleden: maar die wel op tijd gingen ... geen sterveling meer te vinden... maar compensatie is immanent. Nu die bankrekeningen nog ... pffff. Schoffering schrijf je volgens mij met hoofdletter NS.

De NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN hebben een overwogen standpunt ten aanzien van het neutraal gender melden van de te late treinen: GODVERDOMME;

Reizigertje pesten ... Beste reiziger: gender neutraal, staat u toch weer voor lul op het perron. Te wachten voor kut. Gewoon treintje rijden: NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN; en fatsoenlijk de schoonmakers betalen; GODVERDOMME! Gewoon boemeltje, boemeltje en verder niet ouwe hoeren ... sorry niet gender neutraal deze opmerking.

Aangekomen richting perron Tilburg op 18 november met de fiets: - zag het ZWART van de handhavers: GEEN ZWARTE PIET TE ZIEN; gewoon mensjes pesten ... scheelde het weinig. Een snotaap sprak de man met de hoed aan, terwijl ik nog bezig was met het op slot zetten van onze fiets. Het was buitengewoon spannend. Gelukkig was ik net op tijd. BLIEB ging het kaartje door het poortje; geen aanspraak is handig als ook nu weer de treinen vertraging hebben. Een paard poepte nog even; geeft nix, maar het gaf te denken. Zo'n paard; ingetuigd voor grote exaltatie; uitlopen van protest; het leek wel alsof iedereen verlangde naar een relletje ...

De trein was zoals gewoonlijk te laat en overstappen was 2x 20 minuten wachten. Uiteindelijk zijn we aangekomen in Venray; 600 kramen en alle misselijke manipulatie achter ons gelaten. Mooie schilderijtjes gekocht. GEJOEPT voor weinig. Dat was nog een hele beleving. 1 van de schilderijtjes was wel een concurrentie met een mooie mevrouw. Die had er ook wel trek in. Een stom schilderij. Een lelijke vuile lijst ook nog. Maar de moeite waard. Ook die mevrouw trouwens. Het was op het scheiden van de markt. De mevrouw was getrokken door het scharrelen van de man met de hoed. De man met de hoed wilde het schilderij, dat portret, wel hebben. Maar de prijs; teveel; - u zult zich hebben staan schamen, zoals die mevrouw; De man met de hoed wilde het schilderij, dat portret; maar voor een prijs; en geen eurocent meer ...

Da's de man met de hoed. Ik loop er maar achteraan. (met plaatsvervangende schaamte). Letterlijk hebben we 5x rondgelopen en opnieuw datzelfde bod gedaan. Die man met de hoed moet het hebben voor de prijs. Nauwelijks durf ik het bedrag, het schijntje te noemen. De man met de hoed is gewoon een keiharde koopman. Het gaat nergens over: joh, muntje meer; Doet de man met de hoed NIET; dit is de prijs; en het portret gaat voor die prijs terug naar Tilburg; al kost het 10x onderhandelen. Tja, zo gaan die dingen in Venray.

De grote deuren in de evenementenhal Venray stonden al wijd open. De kraam was al bijna volledig leeggeruimd; maar dat portret hing nog; Het was typisch zo'n moment van scheiden van de markt. Man met hoed had z'n koop verzekerd.

Hoe het ging:

De man met de hoed gaf de koopman contant; (het bedrag vertel ik u later); met het volgend verhaal: “ het is niet geld wat u in uw handen hebt, het gaat om het huis. De lijst is mooi, maar vuil en een beetje beschadigd. Dat wisten we samen. Het smoel, dat is een gezicht van lang geleden. Dat gaat u niet meer in uw huis hangen. Dat schilderij gaat u achtervolgen tot de volgende markt. Verkoop het nu maar. Anders wordt het achter je aanslepen. Voor hetzelfde geld beschadigt de lijst nog meer, krijg je er over 6 weken helemaal niks meer voor ... kom op.

Maak de deal. Zo is het gegaan.

De koopman realiseerde zich goed dat het lelijke portret, met die vuile lijst, in feite moest worden verkocht. Afgekocht.

De man met de hoed deed nog een duit in het zakje, kijkend naar de sjarmante vrouw. Hard werkend om de kraam zo snel mogelijk in te pakken. Een lange dag, ook voor de mooie vriendin van de koopman. Laten we nou naar huis gaan. Zaken zijn gedaan.

Een mooie rode wijn voor u en uw vrouw, op het scheiden van de markt. CASH, neem het aan en schudt de hand. De mooie vriendin gaf ongesproken de overtuigende blik. OK, pleit beslecht.

De man met de hoed had de koop gedaan; EU 15,- en niet de eerder gevraagde EU 25,-

Tja, zo gaan die dingen. De man met de hoed had al de 2^e keer die EU 25,- van mij kunnen krijgen. Maar de man met de hoed MOEST die EU 15,- waarmaken. Koop = handel. Bod is nemen. Dat hebben we dan bij elkaar 6x gelopen en moeten bepraten als Brugman. Vermoeiend, met een kaapster op de kust. Een mevrouw die dat antieke portret ook wel interessant vond. Die mevrouw die het handelen van de man met de hoed en de koopman op de voet volgde.

Zo hard als een spijker was de man met de hoed: EU 15,- en het gaat mee naar Tilburg. En ik er maar achteraan: de man met de hoed laat nooit los. Al kost het de laatste loodjes. De man met de hoed gaat voor de dingen. In dit geval een portret van niets. Vuil en nog lelijk ook. Geen cent meer dan EU 15,- Maar het moest dus blijkbaar mee naar Tilburg. Ruim 2 uur hebben we op en neer gelopen om dit "stuk" te verwerven: - voor weinig - Ik begreep er niets van. Typisch man met hoed.

Hoe vermoeiend. De zwarte pieten demonstratie bij station Tilburg, het paard dat bijna poepte op mijn schoen, de veredelde openbare zorgdrager die de man met de hoed aansprak: het was allemaal niets vergeleken bij de hardnekkigheid van deze deal. Dit portret. Deze deal, op het scheiden van de markt.

Het kraakte, maar uiteindelijk ging het overstag met contant geld (15) naar de koopman. Niet zonder een mooie tas om dit lelijke schilderij in de trein mee te kunnen nemen. De man met de hoed haalt letterlijk het onderste uit de kan. Een mooie jute boodschappentas was deal inclusief. Voor EU 15,- ging het dus via de trein naar de huiskamer in Tilburg. De man met de hoed was content met de mand op het voorplecht van de fiets. Er kan verder niets beschadigen.

Het was al ruim donker op station Tilburg toen wij aankwamen. Mochten er nog protesterende witte pieten zijn, ... dan hadden zij pech: het was allang zwart op straat. De fiets bracht ons snel naar huis. Alle koopwaar ten spijt, streepte de man met de hoed met de jute tas onder de arm naar de huiskamer. Een spijker was snel gevonden. Rook vulde reeds de kamer, terwijl ik het restant van de koopwaar nog moest inventariseren.

Pffffffffff, hoorde ik. Slurk. De man met de hoed keek naar de plek op de muur waar eerst, vooralsnog een spijker had gezeten. Nu is dat SMUK geworden.

" het zal wel een broer zijn, uit een oud boeren geslacht. Het zal wel boven de stoof hebben gehangen in de bijkeuken. Het zal wel een portret zijn, geschilderd, omdat 'ie te vroeg is overleden. Dattie daarom iets van bijzondere waardigheid verdient. Te vroeg overleden, te vroeg dood, dat verdient een schilderij. Anders zijn het altijd gewoon foto's. "

Hoorde ik dit de man met de hoed fluisteren? Ik zakte in het leer en dronk een glas. Ik keek nog eens goed naar die aanwas van vandaag. Geschooid voor EU 15,- Geschilderd in plaats van gefotografeerd. Gehangen aan een spijker in de muur in Tilburg. Die nieuwe aanwinst. Waarschijnlijk 100 jaar geleden opgehangen boven de stoof in een bijkeuken van een lang vergeten verleden.

" Da's onze Tonnes, dieje is al zo lang dood ... dieje hebbe we gevonden op het land. Bij ut maaie hattie de zeis nog in zonne haand."

Onze pastoor hettum nog gezegend. Toen hebbe zu um opgelaaien.

... tja, die man met de hoed. Die heeft een oogje. En een spijker om het aan op te hangen.

— M —

( )

(>

| | © 2018

